

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **P. K.**, bytom M., Ul. B. č. X., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava, Mierové námestie č. 1, priečinok X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č.8, o spätné priznanie invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. novembra 2011 č. k. 1Sd/48/2011- 25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 18. novembra 2011, č. k. 1Sd/48/2011- 25, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **nemá** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 18. novembra 2011, č. k. 1Sd/48/2011-25, potvrdil rozhodnutie zo 4. marca 2011 číslo X., ktorým podľa § 73 ods. 3 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“), podľa § 263 ods. 1 a § 112 ods. 1 a 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“),

odporkyňa uvoľnila výplatu invalidného dôchodku navrhovateľa v sume 3 763 Sk mesačne s účinnosťou od 7. októbra 2007 s tým, že v uvedenej sume je zahrnuté aj zvýšenie podľa zákona č. 154/1997 Z. z., podľa zákona č. 132/1998 Z. z., podľa zákona č. 107/1999 Z. z., podľa zákona č. 233/2000 Z. z., podľa zákona č. 385/2001 Z. z. podľa zákona č. 306/2002 Z. z., podľa zákona č. 222/2003 Z. z., podľa § 293a zákona o sociálnom poistení, podľa § 293a zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z., podľa § 293a zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 449/2008 Z. z. a podľa § 82 zákona o sociálnom poistení. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa domáhal v žiadosti z 5. októbra 2010, doručenej Sociálnej poisťovni, pobočke Trnava 7. októbra 2010 uvoľnenia výplaty čiastočného invalidného dôchodku s účinnosťou od 18. novembra 1997. Po podaní žiadosti zdravotný stav navrhovateľa hodnotila 24. novembra 2010 posudková komisia sociálneho zabezpečenia ktorá zistila, že navrhovateľ je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení. Ak potom odporkyňa navrhovateľovi priznala invalidný dôchodok najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na invalidný dôchodok, postupovala v súlade s § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a napadnutým rozhodnutím správne uvoľnila výplatu čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľovi od 7. októbra 2007, to znamená tri roky spätne od doručenia žiadosti navrhovateľa z 5. októbra 2010.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ. Žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 OSP zrušiť a vec vrátiť odporkyňi na ďalšie konanie, lebo vo veci krajský súd rozhodol nesprávne, nakoľko nezistil dostatočne skutkový stav. V odôvodnení uviedol, že 12. apríla 2010 písomne požiadal Sociálnu poisťovňu, pobočku v Hlohovci o vyplatenie invalidného dôchodku spätne od 18. novembra 1997, pretože tento dôchodok mu bol odňatý od 18. novembra 1996 protizákonne. Na túto skutočnosť navrhol vypočúť svedkyňu. Rozhodnutím zo 4. marca 2011 číslo X. mu odporkyňa priznala dôchodok spätne, ale len po dobu troch rokov a nepriznala mu však dávku od požadovaného dňa, a ani neodôvodnila, prečo tak postupovala. Namietal, že v zmysle § 113 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, nárok na dávku od 18. novembra 1997 nezanikol, ale výplata dávky spätne od uvedeného dňa nebola realizovaná.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250l OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 112 ods. 4 zákona o sociálnom poistení výplata dávky sa zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dávky.

Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení dávka sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku.

Z dávkových spisov vyplýva, že navrhovateľovi odporkyňa vyplácala čiastočný invalidný dôchodok v čase od 29. februára 1996 do 18. novembra 1996. Od uvedeného dňa mu bola výplata čiastočného invalidného dôchodku zastavená z dôvodu, že navrhovateľ aj podľa jeho vlastného vyjadrenia nespĺňal ekonomickú podmienku pre jeho výplatu. O uvoľnenie výplaty čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľ požiadal 5. októbra 2010 žiadosťou, doručenou Sociálnej poisťovni, pobočke Trnava, pracovisko Hlohovec 7. októbra 2010. Na február 1997 bola určená kontrolná lekárska prehliadka, ktorú navrhovateľ neabsolvoval. Z lekárskej správy z 24. novembra 2010, ktorú vypracovala posudková komisia sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Považskej Bystrici, je navrhovateľ naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení pre rozhodujúce zdravotné postihnutie obmedzenie hybnosti v ľavom bedrovom zhybe stredne ťažkého stupňa. Na základe tohto posudku odporkyňa zistila, že navrhovateľ je

naďalej čiastočne invalidný a nárok na čiastočný invalidný dôchodok mu nezanikol. Odporkyňa preto rozhodnutím zo 4. marca 2011 číslo X., v zmysle § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení uvoľnila navrhovateľovi výplatu čiastočného invalidného dôchodku od 7. októbra 2007, t. j. tri roky spätne od doručenia žiadosti o uvoľnenie výplaty čiastočného invalidného dôchodku, lebo splnenie ekonomickej podmienky pre nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku už nebolo potrebné.

I keď navrhovateľ žiadal uvoľniť výplatu jeho čiastočného invalidného dôchodku spätne už od 18. novembra 1997 a preskúmané rozhodnutie odporkyne zo 4. marca 2011 číslo X. označil za nespravodlivé, nebolo možné žiadosti navrhovateľa o skoršie uvoľnenie výplaty dávky vyhovieť, lebo zákon o sociálnom poistení umožňuje vrátiť takúto dávku len tri roky spätne.

V odvolacom konaní také skutočnosti, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov prvostupňového súdu spochybňovali, zistené neboli a v odvolacom konaní ich nepredložil ani navrhovateľ. Preto odvolací súd vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na neúspech v tomto konaní (§ 142 ods.1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová